

РЕШЕНИЕ

№ 7301

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8777** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на „В., Н., Л. - 2014“ Е., срещу Решение от 7. 06. 2021 г., постановено по НАХД № 13927/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, 6-ти състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23 - 003272 от 28. 09. 2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, с което на Ветеринарна клиника „В., Н., Л. - 2014“ Е., представлявано от управителя Н. С. Н., на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева. В касационната жалба се излагат твърдения, че оспорваното решение е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при съществени процесуални нарушения. В проведеното съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания съдебен акт.

Ответникът – „Дирекция инспекция по труда“ – Софийска област, чрез своя процесуален представител юрк. П. взема становище за неоснователност на касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон, по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Съдът е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Формирал е изводи, които настоящият състав споделя.

Безспорно е доказано, че касационният жалбоподател, в качеството си на работодател, е осъществил от обективна страна състава на чл. 415, ал. 1 от КТ, като не е изпълнил задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство в определения му срок – до 12. 08. 2020 г. „Работодателят да удостовери изплащането на трудовото възнаграждение за месец декември 2019 г. на Д. Б. Д., ЕГН: [ЕГН], съгласно разпоредбата на чл. 270, ал. 3 от Кодекса на труда“. Протокол за проверка № ПР 2019122 от 24. 07. 2020 г., в който под № 14 е обективизирано процесното предписание, е връчен на работодателя на 24. 07. 2020 г. П. не е било оспорено от работодателя по съответния административен ред, като се установява, че същото не е било изпълнено в указания му срок.

Възраженията на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила са неоснователни.

Правилно районният съд е приел, че в конкретната хипотеза административнонаказващият орган е описал съставомерните елементи на нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ, чието изпълнително деяние е неизпълнението на дадено предписание от контролен орган по трудовото законодателство, като не е допуснал съществени процесуални нарушения.

Следва да се посочи още, че касационният жалбоподател не ангажира доказателства за изпълнение на предписанието, т.е. да е представил в „Дирекция инспекция по

труда“ - [населено място] в срок до 12. 08. 2020 г. изисканите му изплащането на трудовото възнаграждение за месец декември 2019 г. на Д. Б. Д., ЕГН: [ЕГН], съгласно разпоредбата на чл. 270, ал. 3 от Кодекса на труда.

Задължителното предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е принудителна административна мярка, подлежаща на обжалване по реда на АПК – чл. 405, изр. 1 от КТ. По делото няма данни същото да е било оспорено и/или отменено по административен и/или съдебен ред. Последица от необжалването е влизането в сила на предписанието, с което е преклудирана и възможността да се оспори инцидентно негова незаконосъобразност. Затова при съдебното оспорване на НП по реда на ЗАНН правно значим и подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на влязло в законна сила предписание, като основание по чл. 415, ал. 1 от КТ да се ангажира административнонаказателната отговорност на работодателя – негов адресат. Отрицателна предпоставка за това и ангажиране би била отмяната на предписанието от съда или горестоящ административен орган, тъй като само тогава изпълнението му би било недължимо. В случая такава отмяна не е налице.

Безспорно е доказано констатираното нарушение. Към момента на извършване на последващата проверка и до настоящия момент не са представени доказателства и не е установено изпълнение на предписанието, за което е бил определен срок за изпълнение до 12. 08. 2020 г. След тази дата нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ се смята за довършено.

Съдът намира, че правилно СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че противоправното деяние е установено по безспорен и категоричен начин.

Във връзка с изложените и пред настоящата инстанция твърдения, че работникът Д. не съдействал и отказвал да подпише ведомостта за заплати, макар да е получил възнаграждението си, следва да бъде посочено, че същите са недоказани. Освен това, съдът съобрази, че съгласно разпоредбата на чл. 270, ал. 3 от КТ изплащането на трудовото възнаграждение би могло да се удостовери не само чрез подпис във ведомост, но и по някой друг от предвидените в цитирания текст начини - чрез разписка, или чрез предоставяне на банково извлечение за извършен превод по сметка на работника. Такива доказателства в хода на цялото производство не бяха събрани. Установеното в закона задължение за работодателя да удостоверява изплащането на трудовото възнаграждение представлява гаранция за спазване правото на работника да получи в срок и в пълен размер възнаграждение за положения труд. Като не е сторил това и не е изпълнил даденото предписание, жалбоподателят е допуснал нарушение, което правилно е санкционирано от ответника.

В оспореното решение са изложени убедителни мотиви за съставомерността на допуснатото нарушение, неговата безспорна установеност, както и относно вида и размера на наложената санкция. Правилно съдът е приел, че последната е справедлива, като определена в размер на минимума, предвиден в санкционната норма.

С оглед на посочените аргументи настоящият касационен състав намира, че касационната жалба е неоснователна, а решението на районния съд е постановено при правилна преценка на фактите и правилно прилагане на материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определено в размер на 80

/осемдесет/ лева, съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр.1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град, III-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 7. 06. 2021 г., постановено по НАХД № 13927/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, 6-ти състав.

ОСЪЖДА „В., Н., Л. - 2014“ Е. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.